

Rezumate/Riassunti/Abstracts

ELIGIOUS CRIMES IN THE ACTS OF THE *COLLEGIUM* OF THE
FRATRES ARVALES

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.9

Marco ALMANSA FERNÁNDEZ

Keywords: *sacrifice*, collegium, fratres Arvales, *religious crimes*, A.F.A.

Abstract: *Religious crimes in the acts of the collegium of the fratres Arvales.* Our work consists of the study of two fundamental paths that go hand in hand and are present, even, in other priesthoods and rituals. In the first place, we will study how the sacrifice was and the faults committed in it and secondly, about the Arvales college. The Roman sacrifice had a series of specific operating rules. If these immolations had any anomaly, their interruption would be immediate so that they could be restarted. This return was atoned for with a new sacrifice, generally of a sow, cow or calf that was prepared for that purpose. The existence of numerous priestly collegia was evident in Rome thanks to epigraphic or literary sources. We will discuss in this space the immolative changes, their reasons and what elements could cause the sacrifices in general, and particularly those made by the fratres Arvales, to be interrupted. We want to investigate the different religious crimes that could have occurred in a sacrifice led by the fratres Arvales and their legal consequences around the protagonists who committed it. We begin this study from two complementary paths. On the one hand, we will capture what are the different religious crimes linked to the sacrifice and, on the other, the knowledge of the immolations by the fratres Arvales and what events forced them to perform a series of expiatory rituals.

Cuvinte-cheie: *sacrificiu*, collegium, fratres Arvales, *crime religioase*, A.F.A.

Rezumat: *Crimele religioase în actele colegiului fraților arvali.* Lucrarea noastră constă în studiul a două căi fundamentale care merg mână în mână și sunt prezente, de asemenea, în alte preoții și ritualuri. În primul rând, vom studia cum a fost sacrificiul și greșelile comise în el și, în al doilea rând, despre colegiul arvalilor. Sacrificiul roman a avut o serie de reguli de funcționare foarte specifice. Dacă aceste sacrificii ar avea vreo anomalie, întreruperea lor ar fi fost imediată, pentru a putea fi reluate. Această reluare era ispășită printr-un nou sacrificiu, în general al unei scroafe, al unei vaci și al unui vițel care a fost pregătit în acest scop. Existența a numeroase colegii preoțești a fost evidentă la

Roma datorită surselor epigrafice sau literare. Vom discuta în acest spațiu schimbările survenite în ritul de imolare, motivele lor și ce elemente ar putea face ca sacrificiile, în general, și cele făcute de frații arvali, în special, să fie întrerupte. Dorim să investigăm diferitele crime religioase care ar fi putut avea loc într-un sacrificiu condus de frații arvali și consecințele lor juridice în jurul protagoniștilor care l-au comis. Începem acest studiu pe două căi complementare. Pe de o parte, vom surprinde care sunt diferitele crime religioase legate de jertfă și, pe de altă parte, cunoașterea imolărilor făcute de către frații Arvales și ce evenimente i-au forțat să îndeplinească o serie de ritualuri expiatorii.

HISTORIA PROXIMA POETIS: OSSERVAZIONI SUL LESSICO DI SISENNA E ACCIO

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.31

Maria AMBROSETTI

Keywords: Accius, Sisenna, Latin historiography, Latin poetry, lexicon.

Abstract: Historia proxima poetis: Observations on Sisenna and Accius' Lexicon. The surviving fragments of Sisenna's historiographical work display obvious connections between the language used by the Sullan historian and that of contemporary poets, in particular Accius. This seems to confirm that the reuse of poetic vocabulary was already practiced by Latin historical writers in the pre-Ciceronian era.

Parole chiave: Accio, Sisenna, storiografia latina, poesia latina, lessico.

Riassunto: Dai frammenti superstiti dell'opera storiografica di L. Cornelio Sisenna emergono evidenti legami tra la lingua utilizzata dallo storico sillano e quella della poesia a lui contemporanea, in particolare quella di Accio. Questo sembra confermare che il riuso del lessico poetico veniva praticato dagli storici latini già in epoca preciceroniana.

Cuvinte-cheie: Accius, Sisenna, istoriografia latină, poezia latină, lexic.

Rezumat: Historia proxima poetis: observații asupra lexicului lui Sisenna și Accius. Fragmentele păstrate ale operei istoriografice a lui L. Cornelius Sisenna prezintă legături evidente între limbajul utilizat de istoricul sillan și cel al poeziei contemporane lui, în mod deosebit cea a lui Accius. Aceasta pare să confirme faptul că reutilizarea lexicului poetic era deja practicat de istoricii latini din perioada preciceroniană.

IL “GRAN FINALE” DEL DE CONSULATU STILICHONIS DI CLAUDIANO

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.57

Antonella BRUZZONE

Keywords: *Claudian, encomium, spectacle, ekphrasis, aestheticisation.*

Abstract: *The “gran finale” of Claudian’s De consulatu Stilichonis (carm. 24, 237-369) describes the hunt of animals to be brought to Rome for the hunting spectacles (venationes) which the consul Stilicho generously aimed to offer to the city. The hunt covers an extraordinarily wide geographical area (Europe, Africa, India); the goddess Diana is the protagonist of the scene and directs the action; her companions, the Nymphs, collaborate with her. The passage offers many insights for analysis, from different perspectives: in this paper, I focus mainly on the encomiastic motifs that emerge, on several levels, from the staging of the hunt, and on the aesthetics of its representation, with its distinctly ekphrastic, visual, and spectacular character. Both aspects, ideological and poetic one, are related to literary references (in particular, Ovid and the poets of the Flavian period, Statius and Martial) and iconographic material culture (the great African mosaics of Late Antiquity, above all the “Great Hunt” of the Roman Villa of Piazza Armerina).*

Parole chiave: *Claudiano, encomio, spettacolo, ekphrasis, estetizzazione.*

Riassunto: *Nell’episodio conclusivo del De consulatu Stilichonis di Claudiano (carm. 24, 237-369) viene descritta la caccia degli animali destinati a essere portati a Roma per gli spettacoli delle venationes che con generosità Stilicone console intende offrire alla città. La caccia si estende in un’area geografica straordinariamente ampia (Europa, Africa, India); regista e protagonista è la dea Diana: con lei collaborano le Ninfe sue compagne. Il passo fornisce molti spunti di analisi, da diverse prospettive: in questo studio mi soffermo soprattutto sui motivi encomiastici, che a più livelli scaturiscono dalla messa in scena della caccia, e sull’estetica della sua rappresentazione, dal carattere spiccatamente ekfrastico, visuale, spettacolare. Entrambi gli aspetti, ideologici e di poetica, vengono posti in relazione ai referenti letterari (in particolare Ovidio e i poeti di età flaviana, Stazio e Marziale) e iconografici della cultura materiale (i grandi mosaici africani tardo-antichi, in primo luogo la “Grande caccia” della villa di Piazza Armerina).*

Cuvinte-cheie: *Claudian, encomium, spectacol, ekphrasis, estetizare.*

Rezumat: *În episodul final din De consulatu Stilichonis al lui Claudian (carm. 24, 237-369) este descrisă vânătoarea de animale destinate a fi aduse la Roma pentru venationes pe care, cu generozitate, consulul Stilicho intenționează*

să le ofere oraşului. Vânătoarea se întinde pe o zonă geografică extraordinar de mare (Europa, Africa, India); regizorul și protagonistul este zeița Diana: însoțitorii ei, Nimfele, colaborează cu ea. Pasajul oferă multe idei spre analiză, din perspective diferite: în acest studiu mă concentrez în primul rând pe motivele laudative care decurg pe mai multe planuri din punerea în scenă a vânătorii și pe estetica reprezentării ei, cu claritatea sa ekfrastică, vizuală, spectaculară. Ambele aspecte, ideologice și poetice, sunt puse în relație cu referințele literare (în special Ovidiu și poeții epocii flaviene, Stătiu și Marțial) și iconografice ale culturii materiale (marile mozaicuri africane antice târzii, în primul rând „Marea Vânătoare” din villa romană din Piazza Armerina).

IL CARCERE DEL CORPO E LA SANITÀ DELL'ANIMA NELL'APOLOGETICUM DI TERTULLIANO

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.77

Alessandro CAPONE

Parole chiave: Tertulliano, Apologeticum, critica del testo, anima, corpo.

Riassunto: *Il contributo concentra l'attenzione sulle caratteristiche specifiche di Tert. Apol. 17,5: analizza le scelte lessicali dell'autore, evidenzia le possibili fonti filosofiche e le colloca sia nel contesto polemico proprio dell'Apologeticum sia più in generale nella produzione di Tertulliano. In questo modo è possibile comprendere meglio gli aspetti del brano che a prima vista non sono molto chiari.*

Keywords: Tertullian, Apologeticum, textual criticism, soul, body.

Abstract: *The prison of the body and the soundness of the soul in Tertullian's Apologeticum. The contribution focuses attention on the specific characteristics of Tert. Apol. 17.5. It analyzes the author's lexical choices, highlights the possible philosophical sources and places both within the polemical context that is proper to the Apologeticum and more broadly in Tertullian's production. In this way it is possible to better understand the aspects of the passage that are not very clear at first sight.*

Cuvinte-cheie: Tertulian, Apologeticum, critică textuală, suflet, corp.

Rezumat: *Închisoarea corpului și sănătatea sufletului în Apologeticum al lui Tertulian. Contribuția își concentrează atenția asupra caracteristicilor specifice din Tert. Apol. 17.5: analiza alegerilor lexicale ale autorului și evidențierea posibilele surse filosofice atât în contextul polemic propriu scrierii Apologeticum, cât și în cel mai larg, al operei lui Tertulian. În acest fel este posibil să înțelegem mai bine aspectele pasajului, care nu sunt foarte clare la prima vedere.*

HOW ULFILAS BECAME AN ARIAN BISHOP? CONTRIBUTION (I) TO THE CHRISTIAN PROSOPOGRAPHY OF THE *DIOECESIS* *THRACIARUM*

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.95

Alenka CEDILNIK, Dominic MOREAU

Keywords: *Ulfilas, Eusebius of Nicomedia, Arianism, Constantinople, Church.*

Abstract: *This paper sheds light on the historical importance taken by Ulfilas, not only among the Tervingi as their bishop, but also as an agent of the Empire, in the context of the initial development of the Constantinopolitan Patriarchate. His role will be shown by analysing the following events: (1) Ulfilas' first visit to Constantinople and his consecration as a bishop by Eusebius of Nicomedia, (2) Ulfilas' participation in the Council of Constantinople in 360, and (3) his third visit to Constantinople, in 381, while the Second Ecumenical Council was held. The key to the understanding of Ulfilas' allegiance to Arianism seems to be closely connected with the rise of Constantinople to the top of the Eastern ecclesiastical hierarchy.*

Cuvinte-cheie: *Ulfilas, Eusebiu de Nicomedia, arianism, Constantinopol, Biserică.*

Rezumat: *Cum a devenit Ulfilas un episcop arian? Contribuție (I) la prosopografia creștină a Dioecesis Thraciarum. Această contribuție pune în lumină importanța istorică pe care Ulfilas a avut-o nu doar în rândul tervingilor, ca episcop al acestora, ci și ca reprezentant al Imperiului, în contextul dezvoltării incipiente a Partiarhatului de Constantinopol. Rolul său va fi demonstrat prin analiza următoarelor evenimente: (1) prima vizită a lui Ulfilas la Constantinopol și consacrarea sa ca episcop de către Eusebiu de Nicomedia, (2) participarea lui Ulfilas la Conciliul de la Constantinopol din 360 și (3) a treia sa vizită la Constantinopol, în 381, în timpul desfășurării celui de-al doilea Conciliu ecumenic. Cheia pentru înțelegerea fidelității lui Ulfilas față de arianism pare să fie strâns legată de ascensiunea Constantinopolului în vârful ierarhiei ecleziastice orientale. [traducere: Irina Achim]*

DEMOPHILUS, THE LAST ARIAN BISHOP OF CONSTANTINOPLE?
CONTRIBUTION (II) TO THE CHRISTIAN PROSOPOGRAPHY OF
THE *DIOECESIS THRACIARUM*

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.121

Alenka CEDILNIK, Dominic MOREAU

Keywords: *Demophilus I of Constantinople, Arian controversy, Eusebians, Pope Liberius, Constantinopolitan episcopal see.*

Abstract: *This paper discusses the role of an important bishop, Demophilus of Beroe/Constantinople, in the Arian controversy. Two issues are dealt with in particular: the role of Demophilus as representative of the most influential group of Arian/Homoean bishops, and his involvement in the politico-religious strategy of Constantinople at the time, when its episcopal see still had to affirm itself as the most important see in the Eastern part of the Empire.*

Cuvinte-cheie: *Demophilus I de Constantinopol, controversa ariană, eusebieni, papa Liberius, scaunul episcopal constantinopolitan.*

Rezumat: *Demophilus, ultimul episcop arian al Constantinopolului? Contribuție (II) la prosopografia creștină a Dioecesis Thraciarum.* Această lucrare discută rolul unui important episcop, Demophilus de Beroe/Constantinopol, în controversa ariană. Sunt abordate, în special, două aspecte: rolul lui Demophilus ca reprezentant al celui mai influent grup de episcopi arieni/homoiouzieni și implicarea sa în strategia politico-religioasă a Constantinopolului la acea vreme, când scaunul său episcopal trebuia încă să se afirme ca cel mai important sediu episcopal din răsăritul Imperiului. [traducere: Irina Achim]

MACEDONIUS OF CONSTANTINOPLE, A TRUE EUSEBIAN?
CONTRIBUTION (IV) TO THE CHRISTIAN
PROSOPOGRAPHY OF THE *DIOECESIS THRACIARUM*

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.149

Alenka CEDILNIK, Dominic MOREAU

Keywords: *Macedonius I of Constantinople, Paul I of Constantinople, Eusebians, persecution, George of Cappadocia/Alexandria.*

Abstract: *This paper deal with the figure of Macedonius, which was the second pro-Arian head of the Church of Constantinople, from 342 to 360, but with*

two periods of interruption, during which the pro-Nicene Paul regained his see. Macedonius became bishop because of the support he received from the Eusebians and kept his position as long as his conduct was in line with the efforts of this politico-religious faction. This meant asserting the pro-Arian doctrine of this group, as well as strengthening and expanding the sphere of influence of the episcopal see of Constantinople. As part of his efforts to achieve both goals, he introduced persecution of pro-Nicenes and, as it seems, had a significant influence in the appointment of George of Cappadocia to the see of Alexandria.

Cuvinte-cheie: *Macedonius I de Constantinopol, Pavel I de Constantinopol, eusebieni, persecuție, Gheorghe de Cappadocia/Alexandria.*

Rezumat: *Macedonius de Constantinopol, un veritabil Eusebian? Contribuție (IV) la prosopografia creștină a Dioecesis Thraciarum.* *Lucrarea de față se ocupă de figura lui Macedonius, cel de-al doilea lider pro-arian al Bisericii de la Constantinopol, din 342 până în 360, dar cu două perioade de întrerupere, în care pro-niceanul Pavel și-a recăpătat scaunul. Macedonius a devenit episcop datorită sprijinului primit din partea eusebienilor și și-a păstrat funcția atâta timp cât conduita sa a fost în concordanță cu strădaniile acestei facțiuni politico-religioase. Aceasta însemna afirmarea doctrinei pro-ariene a acestui grup, precum și întărirea și extinderea sferei de influență a scaunului episcopal de Constantinopol. Ca parte a eforturilor sale de a atinge ambele obiective, el a inițiat persecuții împotriva pro-niceenilor și, după cum se pare, a avut o influență semnificativă în numirea lui Gheorghe de Cappadocia pe scaunul din Alexandria. [traducere: Irina Achim]*

FORMAȚIA CLASICISTĂ A UNUI AUTOR PATRISTIC: EVAGRIE PONTICUL

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.175

Agapie CORBU

Keywords: *Evagrius of Pontus, classical paideia, ecclesiastical education, Cappadocian Fathers.*

Abstract: *The classical education of a Patristic author: Evagrius Ponticus.* *This study traces the scholarly context in which one of the great patristic figures of Christian antiquity was formed: Evagrius Ponticus. Biographical data on this author are extremely scarce and, therefore, in reconstructing the picture of Evagrius' intellectual formation, information from a wide variety of sources is used. In this way, the study succeeds in placing Evagrius in the general context of classical Greek paideia, showing how his many connections with pagan teachers of rhetoric and philosophy, as well as with the great theologians of the time, succeeded in imprinting on Evagrius' thought the characteristic stamp of a classical*

education impregnated with the Christian ethos. It was with this education that Evagrius left, in the last part of his life, for the Egyptian desert, where he used all his intellectual endowment to create a system that has become a classic in Eastern monastic theology.

Cuvinte-cheie: *Evagrie Ponticul, paideia clasică, învățământ bisericesc, Părinții Capadocieni.*

Rezumat: *Studiul de față urmărește contextul școlar în care s-a format una dintre marile figuri patristice ale Antichității creștine: Evagrie Ponticul. Datele biografice ale acestui autor sunt extrem de puține și, de aceea, la reconstituirea tabloului formării intelectuale a lui Evagrie sunt folosite informații din surse foarte diverse. În acest fel, studiul reușește să îl plaseze pe Evagrie în contextul general al învățământului clasic grecesc, arătând cum multiplele sale legături cu profesori păgâni de retorică și filozofie, precum și cu mari teologi ai vremii au reușit să imprime gândirii lui Evagrie acea pecete inconfundabilă a unei formări clasice, impregnate de duhul creștin. Cu această formație, Evagrie a plecat, în ultima parte a vieții sale, în pustia Egiptului, unde și-a folosit întreaga înzestrare intelectuală pentru a crea un sistem devenit clasic în teologia monastică răsăriteană.*

POÈTES LATINS ET ZONES CLIMATIQUES : HEURS ET MALHEURS D'UN TOPOS

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.191

Pierre-Jacques DEHON

Keywords: *Latin poetry, climatic zones, astronomy, geography, topos, originality, mimesis.*

Abstract: Latin Poets and Climatic Zones: Ups and Downs of a Topos. *From Accius, Varro or Lucretius onwards, Latin poets have repeatedly alluded to or described the division of the terrestrial and celestial spheres into five climatic zones. The present paper is tracking down and delving into the several passages where this theory was mentioned from the origins of Latin literature until the 5th century A.D. Be they shorter or longer, these excerpts show regular interest and curiosity for a highly scientific topic from authors whose verses are not necessarily dedicated prima facie to science in general or to geography and astronomy in particular. Over time the picture of the zones evolved into a true literary topos whose grounds for attractiveness are also looked into. The Romans' natural appeal for reality and technical matters is one of them, as well as the philosophical, moral or ideological dimensions of the theme. Last but not least, this topos offers a wide range of possibilities to authors willing to engage in an*

agonistic process, fully compliant with the ancient concept of creative mimesis, in order to display their personality and originality.

Cuvinte-cheie: *poezie latină, zone climatice, astronomie, geografie, topos, originalitate, mimesis.*

Rezumat: Poeți latini și zone climatice: suișuri și coborâșuri ale unui topos. *De la Accius, Varro sau Lucretius încoace, poeții latini au făcut aluzie sau au descris în mod repetat împărțirea sferelor terestre și cerești în cinci zone climatice. Lucrarea de față urmărește și aprofundează mai multe pasaje în care această teorie a fost menționată de la originile literaturii latine până în secolul al V-lea d.Hr. Fie că sunt mai scurte sau mai lungi, aceste fragmente arată un interes și o curiozitate regulată pentru un subiect extrem de științific de la autori ale căror versuri nu sunt neapărat dedicate prima facie științei în general sau geografiei și astronomiei în special. De-a lungul timpului, imaginea zonelor climatice a evoluat într-un adevărat topos literar ale cărui motive de atractivitate sunt, de asemenea, analizate. Una dintre ele este atracția firească a romanilor pentru realitate și probleme tehnice, dar și dimensiunile filozofice, morale sau ideologice ale temei. Nu în ultimul rând, acest topos oferă o gamă largă de posibilități autorilor care doresc să se angajeze într-un proces agonistic, pe deplin conform cu vechiul concept de mimesis creator, pentru a-și etala personalitatea și originalitatea.*

CHARACTER, RIDICULOUSNESS AND SHAME IN THE LATIN SATIRE. THE USE OF PROPER NAMES AT MARTIAL

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.227

Iulia DUMITRACHE

Keywords: *Martial, Epigrams, onomastics, satire, Roman society.*

Abstract: *Names and naming represent an important category for Martial's satirical construction of Roman society. The present study focuses on the origin of these names and the aims of their use. The main goal is to identify and discuss how and why names are selected or invented, following the geographical, historical, mythological, social, professional and/or etymological connotation of the onomastics in Martial's Epigrams.*

Mots-clés : *Martial, Épigrammes, onomastique, satire, la société romaine.*

Résumé : *Caractère, ridicule et honte dans la satire latine. L'usage des noms propres chez Martial. Les noms et les dénominations représentent une catégorie importante pour la construction satirique de la société ro-*

maine faite par Martial. L'étude vise l'origine de ces noms et la finalité de leur utilisation. L'objectif principal est d'identifier et de discuter comment et pourquoi les noms sont sélectionnés ou inventés, en suivant la connotation géographique, historique, mythologique, sociale, professionnelle et/ou étymologique de l'onomastique dans les Épigrammes de Martial.

Cuvinte-cheie: *Marțial, Epigrame, onomastică, satiră, societatea romană.*

Rezumat: *Caracter, ridicol și rușine în satira latină. Folosirea numelor proprii la Marțial. Onomastica și alegerea numelor reprezintă categorii importante pentru construcția satirică a societății romane de către Marțial. Studiul de față se concentrează pe originea acestor nume și pe scopurile utilizării lor. Obiectivul principal este de a identifica și discuta cum și de ce sunt selectate sau inventate numele, urmând conotațiile geografice, istorice, mitologice, sociale, profesionale și/sau etimologice ale onomasticii din Epigramele lui Marțial.*

HERODOTUS' ARTEMISIA AND VIRGIL'S CAMILLA

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.245

Lee FRATANTUONO

Keywords: *Herodotus, Virgil, Artemisia, Camilla.*

Abstract: *Close study of the parallels between Herodotus' Artemisia and Virgil's Camilla reveals a number of striking intertextual connections between the characters, and a corresponding intricately fashioned web of Virgilian borrowings from Herodotus. Virgil's use of Herodotus as a significant source for his epic is shown to reflect both the poet's concern with the problem of Roman ethnicity, and the historical reality of Cleopatra's threat to the Augustan regime.*

Cuvinte-cheie: *Herodot, Vergiliu, Artemisia, Camilla.*

Rezumat: *Studiul atent al paralelelor dintre Artemisia lui Herodot și Camilla lui Vergiliu dezvăluie o serie de conexiuni intertextuale izbitoare între personaje și o rețea corespunzătoare, complicată, de împrumuturi virgiliene de la Herodot. Folosirea de către Vergiliu a lui Herodot ca sursă semnificativă pentru epopeea sa reflectă atât preocuparea poetului față de problema etnicității romane, cât și realitatea istorică a amenințării Cleopatrei la adresa regimului augustan.*

TAPPI FITTILI DA *IBIDA* IN *SCYTHIA MINOR* (V-VI SEC.): RIFLESSIONI SU UNA TIPOLOGIA POCO NOTA DELL'*INSTRUMENTUM INSCRIPTUM*

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.267

Antonio IBBA

Keywords: *lids, Byzantium, society, officinae, commerce.*

Abstract: *Clay plugs from Ibida in Scythia Minor (5th-6th century): reflections on a little-known typology of the instrumentum in-scriptum. In Dobruđja have been found among fifty lids and some matrices with Greek inscriptions or Christian symbols. Here we intend to introduce some unpublished pieces from Ibida and, at the same time, to reflect on the production and diffusion of these objects, which are indeed limited to Scythia Minor and Moesia Secunda, as well as on their practical purposes and on the society that these instrumenta used.*

Cuvinte-cheie: *capace, Bizanț, societate, officinae, comerț.*

Rezumat: *Capace de lut de la Ibida în Scythia Minor (sec. V-VI): reflecții asupra unei tipologii puțin cunoscute a lui instrumentum in-scriptum. În Dobrogea au fost găsite printre cincizeci de capace și unele matrițe cu inscripții grecești sau simboluri creștine. Ne propunem aici să introducem câteva piese inedite de la Ibida și, în același timp, să facem câteva reflecții asupra producției și difuzării acestor obiecte, care, într-adevăr, se limitează la Scythia Minor și Moesia Secunda, precum și asupra scopurilor lor practice și asupra societății care folosea aceste instrumenta.*

CHALLENGES IN THE LITERARY REPRESENTATIONS OF THE SELF. CASE STUDY: *ACCIDIA (SECRETUM, PETRARCH)*

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.297

Anca MEIROȘU

Key-words: *accidia, aegritudo, pestis, metaphor, conscience.*

Abstract: *The treatise Secretum proposes a type of literary representation of the conflicted, sick self, whose reactions are antagonized, distorting, through exaggeration or minimization, the evanescent data of reality. In the process of healing those parts of the soul through which the connection with God is restored, the assumption of destiny is a necessary stage. Positioning the self at the center of*

one's own drama, recognizing one's wounds, discovering one's own resources that prevent its destructuring and dissolution are, from a Christian perspective, signs of concern for salvation, of love for the destiny of the soul after death.

Cuvinte-cheie: *accidia, aegritudo, pestis, metaforă, conștiință.*

Rezumat: *Tratatul Secretum propune un tip de reprezentare literară a sinelui conflictual, bolnav, ale cărui reacții sunt antagonizate, distorsionând, prin exagerare sau minimizare, datele evanescente al realității. În procesul de vindecare a acelor părți ale sufletului prin care se restabilește legătura cu Dumnezeu, asumarea destinului constituie o etapă necesară. Poziționarea sinelui în centrul propriei drame, recunoașterea rănilor lui, descoperirea resurselor proprii care previn destructurarea și disoluția lui constituie, dintr-o perspectivă creștină, semne ale grijii pentru mântuire, ale iubirii față de destinul sufletului de după moarte.*

E UESTRIS CODICIBUS ERADENDUM.

NOTA A HIER. EP. 106, 73

DOI: 10.47743/CetC-2024-19.1.307

Daniela SCARDIA

Keywords: *Jerome, Epistle 106, Jerome as philologist, textual criticism.*

Abstract: ***E uestris codicibus eradendum. Note about Hier. Ep. 106, 73.** It is proposed an emendation in Hier. Ep. 106, 73 from e uestris codicibus eradendum to de uestris codicibus eradendum in light both of Jerome's usus scribendi and indirect tradition.*

Cuvinte-cheie: *Ieronim, Epistula CVI, Ieronim ca filolog, critică de text.*

Rezumat: ***E uestris codicibus eradendum. O notă despre Hier. Ep. 106, 73.** Ne propunem o emendare a fragmentului din Ep. 106, 73, din e uestris codicibus eradendum, în de uestris codicibus eradendum atât în lumina lui usus scribendi ieronimian, cât și a tradiției indirecte.*